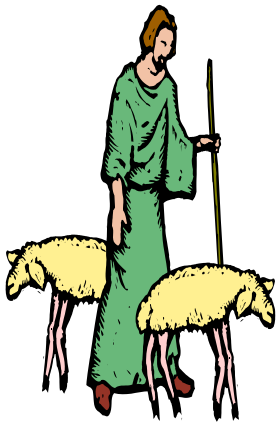

LÁ THƯ MỤC VỤ

Trước khi qua Úc tôi, cũng như hầu hết quý ông bà anh chị em, chưa bao giờ nhìn thấy con chiên (cừu, trùu). Nên hình ảnh Chúa Chiên Lành là một hình ảnh xa lạ đối với chúng ta. Rồi khi qua đến Úc, hầu như số người nhìn thấy con chiên chắc cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay mặc dầu thịt trùu nướng (BBQ) là món khoái khẩu hầu như ai cũng đã nếm qua. Do đó hình ảnh Chúa Chiên Lành cũng chẳng gần gũi gì hơn trước kia.

Để mọi người chúng ta quen hơn với hình ảnh Chúa Chiên Lành của Chúa Nhật Thứ Bốn Phục Sinh hôm nay, tôi xin được chia sẻ với quý ông bà anh chị em về liên hệ và tương quan giữa người chủ chăn và đàn chiên ở vùng Đất Thánh mà tôi đọc được trên mạng để chúng ta hiểu rõ hơn sứ điệp mà Chúa Giêsu muốn nhắn gửi chúng ta trong bài Phúc Âm tuần này.

Đời sống của những người chăn chiên ở vùng Cận Đông nói chung và đất Israen nói riêng rất vất vả. Đàn chiên không thể đi kiếm ăn một mình mà không có người chăn dắt, vì thế, người chăn chiên ngày nào cũng phải làm việc và làm bảy ngày trong một tuần, và làm như vậy năm này qua năm khác. Và có ở một chỗ không thể nào mọc kịp đủ cho đàn chiên ăn, nên chủ chăn phải dẫn chúng di chuyển từ chỗ này sang chỗ khác để chiên có cỏ non mà ăn. Hơn nữa, chiên có thể lạc bầy vì ham ăn cỏ, hay có thể bị chó sói tấn công hay bị trộm bắt, do đó người chăn chiên phải luôn để mắt canh chừng cẩn thận đàn chiên của mình.

Không như dân chúng ở các nước tiên tiến bây giờ thịt trùu thành món ăn thường xuyên mỗi tuần, dân chúng ở Thánh Địa rất hiếm khi ăn thịt trùu vì họ nuôi chiên để xén lông hơn là để ăn thịt. Bởi thế người chăn và đàn chiên sống với nhau rất lâu. Nhất là đàn chiên không đông lắm nên người chăn chiên thường gần gũi với từng con chiên, đặt tên cho chúng, cũng như có một cách nói riêng với đàn chiên để chiên quen tiếng mà nhận ra ai là người chăn mình.

Khi thời tiết ấm áp, thường đàn chiên ngủ đêm trên những vùng đồng cỏ xa bên ngoài làng. Trong trường hợp này, đàn chiên ở trong một vùng đất trống được quây lại bằng bức tường thấp xếp bằng đá. Trong những nơi như thế đàn chiên ra vào tự do ở khoảng trống không có xếp đá như một lối ra vào vì khu vực giữ chiên không có cổng rào hay cánh cửa nào cả. Vì thế người chăn chiên phải canh đàn chiên suốt đêm bằng cách nằm chắn ở lối ra vào này để chiên không ra ngoài cũng như nếu chó sói hoặc trộm có muốn vào bắt chiên thì cũng phải 'bước qua xác chết' của người chủ chăn. Đây là thí dụ quan trọng để chúng ta hiểu Đấng Chăn Chiên Lành hiến mạng sống mình vì đàn chiên ra sao.

Áp dụng vào cuộc sống của chúng ta, sứ điệp mà Chúa Giêsu, Đấng Chăn Chiên Lành, nhắn gửi chúng ta qua bài Phúc Âm tuần này thật rõ ràng. Bất cứ sống trong bậc nào, tất cả chúng ta đều được kêu gọi làm người chủ chăn cho đàn chiên mà Chúa giao cho chúng ta chăm sóc. Đặc biệt đối với các linh mục và các bậc làm cha mẹ.

Công việc coi sóc một giáo phận, một giáo xứ, hay một gia đình là công việc đòi hỏi rất cao. Mỗi ngày đều cần đến sự cống hiến, lòng tận tụy, sự hy sinh và tinh thần cảnh giác. Chỉ sơ sẩy hay chệnh mảng một chút đôi khi có thể gây những hậu quả khôn lường. Hơn nữa giống như Chúa Giêsu, Đấng Chăn Chiên Lành, người chủ chăn được kêu gọi để yêu thương vô điều kiện những con chiên được Chúa trao cho mình coi sóc, chăn dắt.

Bất cứ ai có kinh nghiệm về tình yêu thương và lòng quảng đại của các người làm cha mẹ, hay các mục tử thực sự sẽ hiểu một chủ chăn đích thực là người như thế nào. Người chủ chăn đích thực là người luôn sẵn sàng hiến mạng sống mình cho đàn chiên mà Chúa trao cho họ coi sóc. Họ không sống cho mình mà sống vì đàn chiên. Nếu có chủ chăn nào sống cho mình chứ không vì đàn chiên thì người đó chỉ là người làm thuê chứ không phải là người chủ chăn đích thực.

Từ trong thăm sâu tâm hồn tự nhiên ai trong chúng ta cũng có những khát vọng tinh thần cần được thỏa mãn. Nếu chúng ta không được ăn những thức ăn tốt, chúng ta sẽ tìm nhai những thứ rác rưởi của thế gian. Hơn nữa, chúng ta cần chất bổ dưỡng để giúp chúng ta tiếp tục cuộc hành trình đời mình mà không bị thối chí. Cũng như cần nguồn cảm hứng để kéo chúng ta lên khỏi những nhàm chán của đời sống thường ngày. Nhưng chiên không người chăn sẽ không biết đồng cỏ ở đâu mà đến và không biết đường nào mà đi. Do đó, bổn phận của các bậc làm cha mẹ hay của các vị mục tử là phải cung cấp những món ăn tinh thần bổ dưỡng và làm gương sáng cho đàn chiên mà Chúa trao cho mình chăm sóc dưỡng nuôi. Vì thế, chúng ta cần cầu nguyện cho nhau để xin Đấng Chăn Chiên Lành giúp chúng ta, các bậc làm cha mẹ cũng như các vị mục tử, biết chu toàn bổn phận của mình dưới sự hướng dẫn của Ngài, để mỗi gia đình trong cộng đoàn chúng ta sẽ là một đàn chiên khoẻ mạnh. Từ đó, cộng đoàn cũng sẽ trở thành một đàn chiên mạnh khoẻ béo tốt để có nhiều cống hiến cũng như nhiều đóng góp cho giáo hội và xã hội. Và xin Chúa Chiên Lành chúc lành để chúng ta tiếp tục sống hiệp nhất yêu thương trong cùng một đàn chiên và một Chúa Chiên như lòng Chúa mong ước.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh